

Mijn allerliefste broer,

We waren zo ontzettend blij en gelukkig met je telegram. O schat, we zijn zo ontzettend blij dat je leeft. Moeder was halfgek toen ze je telegram las. Pa was tot December 4 bij ons. Wij drieën waren van 29.9.43 tot 20.5.44 in W. Bork. Toen van 20.5 tot 5.12.44 in Bergen-Belsen, waar we het tamelijk goed hadden, omdat we niet moesten werken. Toen is Pa plotseling weggestuurd, waarheen weten we niet. We hebben nog één hoop, dat hij in Odessa is. Moe en ik zijn 6 dec. Naar Beendorf gestuurd, waar we het ontzettend slecht hadden, maar we hebben het er prima doorheen geslagen, zonder één dag ziek te zijn. Op 10 april moesten we weg, want de Amerikanen kwamen in de buurt. We hebben 3 weken gezworven in veewagons, het was ontzettend en er zijn heel veel vrouwen onderweg gestorven. Moeder was zo flink, we hadden grote steun aan elkaar. De 1ste mei, die schone klare dag, zijn we door het Rode Kruis overgenomen en de 3de kwamen we in Zweden, van de hel in de hemel, totaal uitgehongerd en verluisd. Moeder woog nog maar 81 en ik 98 pond. Maar nu zijn we weer als vanouds. Moeder 115 en ik 128 pond, we hebben van de regering mooie kleren en schoenen gekregen en zouden nu helemaal gelukkig zijn als we iets van Pa, Chel en Ruud wisten. Heb je niets meer van Chel gehoord? En van haar familie? We zijn zo verlangend naar je eerste brief en naar ons eerste weerzien. Van Ruud had ik maart 44 in W.bork het laatste bericht en vind het vreemd dat ik nog niets van hem heb gehoord. Louis Pool is in Amerika, we hadden een telegram en ieder 100 kronen van hem. Juist hadden we vandaag veel inkopen gedaan en toen we thuiskwamen was jouw telegram er. Vandaag hebben we voor jou ook mooie dingen gekocht, sokken, overhemd, das, pullover. Iedere week krijgen we 10 kronen. We kunnen alleen briefkaarten schrijven, geen brieven. Jammer want ik heb mooie foto's voor je. We wonen hier zo prachtig, midden in de bosschen bij een groot meer. Allemaal kleine huisjes, met 16 personen in een huisje, erg gezellig met radio, lekker eten, snoepen, niet meer normaal. Er is hier van alles in overvloed. Liesje van Loggen is ook hier, ik ben veel bij haar. A.s. zondag gaan de eerste 12 vrouwen naar Holland, we hopen in 3 à 4 weken te gaan. We hebben nu bijna geen geduld meer. Was je al bij fam. V. Loo, Michelangelostraat 15? Ze waren zoo buitengewoon voor ons, we kregen zoveel pakketten in W.Borg en zelfs twee pakketten in B.Belsen. En was je al bij van 't Veld en Canes? Woon je nu bij tante Annie? Je schreef geen afzender op je telegram. Even schrijven dat ik al 4 p schoenen, 5 p. kousen, 3 tasschen, 3 blouses, 3 pullovers ) heb dus voorlopig geen zorg voor kleren. Moeder schrijft je apart een briefkaart. Je telegram was net een droom. In ons hart geloofden we altijd nog dat je leefde, omdat we een keer een brief van je uit Radom hadden. Maar we hoorden zoveel verschrikkingen van Polen dat het werkelijk een lot uit de loterij is dat je er nog bent. We moeten eigenlijk opgeven, een adres waar we wonen kunnen als we in Holland komen, maar dat kunnen we nog niet. Lieve schat, ik schrijf zo klein dat moeder hier nog bij kan schrijven. Duizend kussen en tot spoedig weerziens van je zo liefhebbende zus Milly.

(de laatste twee regels zijn geschreven door Milly's moeder, Esther).

Lieve schat, wat voel ik me gelukkig dat je er bent, haast ongelooflijk twee jaar, ook Pa en Chel en Ruudt.